

رحیم عفیفی

خویتودات یا خویتوکدس

واژه خویتودات که در زبان پهلوی و ادبیات زرده‌شیان بصورتهای خویتوکدس، خویتوکدت، خویدیودث، خیتودث، خیدیودث نیز آمده در اصطلاح، زناشویی بانزدیکانست. صورت اوستایی این واژه خوانند و دَت به معنی خودداده است. از زمانهای پیش در میان ایرانیان زناشویی بانزدیکان بخصوص عموزادگان و خالو زادگان رواج داشته و سبب آنرا نگاهداشتن تروت در خانواده یا پاک نگاهداشتن خون نوشته‌اند.^۱

در روایات زرده‌شی در این باره مطالبی یادشده و چنین آمده: هر چند پیوند نزدیکتر بسیار کرفته و جهد و کوشش ثما برادر و دختر برادر بیکدیگر دهند و پسر خواهر و دختر برادر بیکدیگر دهند.^۲

در نوشته‌های دینی پهلوی نیز خویتوکدس کاری بسیار پراج دانسته شده و جایگاه خویتوکدسان در بهشت، برزا و درخشانست.^۳

با آنکه در نوشته‌های زرده‌شی بدینصورت از خویتوکدس تعبیر و تفسیر می‌شود از قرنها پیش گفتگو و مباحثاتی میان ایرانیان زرده‌شی

۱- نگاه کنید به خردۀ اوستا پورداود ۷۴.

۲- نگاه کنید به روایات داراب هرمزدیار ۲۰۸/۱.

۳- نگاه کنید به ارداویرافنامه با بهشت و دوزخ در آیین مزدیسنی از نگارنده ۴۵.

مذهب و مخالفین آنها در این باره وجود داشته است آنان که بازردشتیان سر کینه و عناد داشته‌اند خویتوکدس را نزدیکی با محارم توصیف نموده و مقالاتی در این زمینه نوشته‌اند، طرفداران نظر اول نیز در ردّ این سخن مطالبی عرضه کرده و یادآور شده‌اند که در آئین زردشتی‌چنین سنتی وجود نداشته است.

نگارنده برآن نیست که در مردو دشناختن خویتوکدس بدانصورت که مخالفین زردشتیان میگویند دلایلی عرضه نماید همینقدر یادآور میشود که در آئین زردشت خویتوکدس فناشوئی با محارم نبوده و اگر در نوشته‌های پهلوی یا اوستایی بدان اشاراتی رفته مطلب آن مربوط بدوران پیش از زردشت است. باید در نظر داشت که آیین زردشت بوسیله اشکانیان در سرزمین ایران گسترش یافته و ساسانیان در آن دگرگونیها پدید آورده‌اند و امروزه آگاهی ما در باره زردشت از نوشته‌های این دوره است. از بررسی آثار این دوره دانسته میشود که روحانیون در کلیه امور اجتماعی افозд کامل داشته و بسیاری از سنت‌های کهن که از نظر زردشت مردو و ناپسند بوده وسیله همین دسته بنام زردشت در کتاب اوستاراه یافته و یا بنام روایت از او نقل کرده‌اند. بحث در این باره از حوصله این گفتار بیرونست و نگارنده نتیجه بررسیهای خود را در این زمینه در گفتار دیگری عرضه خواهد نمود.

متن زیر که از کتاب روایات پهلوی یاداستان دینیک گرفته شده یکی از همین گونه نوشته‌های است که از زردشت روایت شده است. بیگمان خویتوکدس بدینصورت که در این متن آمده مربوط بدوره‌های بسیار کهن و یادآور هنگامی است که جدائی اقوام هند و ایرانی هنوز صورت نگرفته بوده است.

چنین بنظر میرسد که در روزگاران کهن کار خوبیتوکتس یعنی زناشوئی با محارم از نظر نسل و نژاد امری لازم و ضروری بوده و بدان سبب تشویق و توصیه برای آن صورت میگرفته است.

این متن را ارواد بامسانجی ناصر وانجی در ۱۹۱۳ میلادی با چند نسخه مقابله و چاپ کرده است و اینک نگارنده آنرا بفارسی برگزدانیده است. باید یادآور شد که ارزش و اهمیت این متن تنها از جنبه اساطیری و زبانشناسی است.

واژه‌هایی که در [] آمده برای روشن شدن مطلب افزوده شده و واژه‌هایی که نیاز به شرح داشته در زیرنویس شرح آنها آمده است.

پیال جامع علوم انسانی

* * *

(۱) و بددینی را کرفه^۱ این مه که از داد بد دین به بدهین^۲ آید، و بدهین را - پس آن که او یشت^۳ کرده است - کرفه، این مه که خویتودات کند، چه آن خویتوداتی چنان ارجمند و سهیک^۴ [است] که زدن و کشن دیوان را.

(۲) و اورمزد را به خویتداشی کردن: پیدا[ست] که چون زردشت پیش اورمزد نشست. بهمن و اردیبهشت و شهریور و خرداد و امرداد و سپنبدارمذ^۵ پیرامون اورمزد نشستند، سپنبدارمذ کنار او نشست و اورا دست به گردن آورده بود، زردشت از او پرسید که این که [هست] به کنار تو نشسته، و اورا چنان دوست هستی و او نیز به تو چنان دوست هست. (۳) نه تو که اورمزدی از او چشم بگردانی و نه او از تو [چشم] بگرداند نه تو که اورمزدی اورا از دست به هیلی و نه او تو [را] از دست به لد.

(۴) و اورمزد شکایه کرد: این سپنبدارمذ، دختر من، کدبانوی بهشت و مادر دامان^۶ [است].

(۵) زردشت گفت که چگونه چیزی [از] این شگفت‌تر گویند، چگونه اگر در باره تو که اورمزد هستی بگویند؟

۱- کرفه: ثواب، کار نیک.

۲- بدهین: پیرو آیین زردشت.

۳- یشت: عبادت، ستایش.

۴- سهیک: ارجمند، والا، قابل توجه.

۵- نام شش امثاسبند است.

۶- دامان: مخلوقات.

(۶) اورمزد گفت که [ای] زردشت، پهروم^۷ نوشین^۸ چیز مردمان این باشدی.

(۷) چون من بنیاد گیاه، که مهری^۹ و مهریانی [است] چنان کردم، شما نیز [باید] چنان کردی، چه چون مردمان آن چیز به گردانند، ایشان؛ نه گردانیدی.^{۱۰}

(۸) ایدون همچون مهری و مهریانی که خویتودات کرد، مردمان نیز چنین کردی [و] همه مردم پیوند و تخمه خویش نهادند، هر گز برادر آنکه برادر و خواهر آنکه خواهر از دوستی به نهیشتی^{۱۱}.

(۹) چه، همه نیست چیزی و پدرکینی و خشکی بمردمان از آن مر^{۱۲} آمد که ایشان را از شهر دیگر و از روستای دیگر و از ده دیگر مرد آمد، و ایشان زن کردند چون ایشان [خواستند] زن به بُرند، پدر و مادر گریستند برای آنکه دختر مارا به بُردگی همی بُرند.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

۷- پهروم: عالی‌ترین، بهترین.

۸- نوشین: لذت، نوش.

۹- مهری و مهریانی: مهری نام نخستین مرد و مهریانی نام نخستین زن که در جهان بوجود آمدند. این دو چهل سال پس از کیومرث از تخم او بشکل دبواس از زمین روئیده شدند و پس از چندی بکالبد انسان درآمدند.

۱۰- مفهوم چنین بنظر میرسد: اگر مردمان از اینکار روگردان شوند زاد و ولد ادامه

پیدا نمیکند.

۱۱- مفهوم چنین بنظر میرسد: همیشه برادر به برادر و خواهر به خواهر دوست هستند

و در حق یکدیگر از دوستی فروگذاری نمیکنند.

۱۲- مر: حد، اندازه.

- (۱) این نیز که خویتدا^{۱۳}ت چنان افده است که آن گرانترین گناه، همچون جادوئی و مرگرزان، بوختش^{۱۴} از دوزخ.
- (۲) و بیچارگی از دوزخ، بیچارگی از اهرمن و دیوان، آن زمان بود که خواهد جادوئی کردن و مرگ ارزانی کردن.
- (۳) چون خویتدا^{۱۵}ت کنند، که خویتدا^{۱۶}ت اورا از دوزخ که زندان اهرمن و دیوان است رهاند، خویتدا^{۱۷}ت چنان افده است.

* * *

(۱) جائی پیدا است که اورمزد بهزردشت گفت که در این جهان چهار چیز پهروم^{۱۸} ترین [چیزهای است] : یزش^{۱۹} اورمزد خدای [کردن] و آتش [را] هیوم، بوی وزوهر^{۲۰} دادن، مرد اهروب^{۲۱} ستائیدن و که با مادر یا خواهر یا با دختر خویتدا^{۲۲}ت کردن.

(۲) و از آن همه آن مه و بجهه و پهروم^{۲۳} تر که خویتدا^{۲۴}ت کنند.

(۳) و خویتدا^{۲۵}ت چنان افده است که اهرمن یا دیوان و مردمان بد بهمه هنگام یاهمه دیوان کونمرز^{۲۶} کنند [واین] آزار دهد اورمزد خدای و همه

سال جامع علوم انسانی

۱۳- افده: شکفت، عجیب.

۱۴- بوختش: رهایی، نجات، مفهوم چنین بنظر میرسد که خویتدا^{۲۷}ت آنجنان شکفت است که اگر کسی بزرگترین گناه همچون جادویی و مرگرزانی انجام دهد در اثر خویتدا^{۲۸}ت از دوزخ رهایی می‌یابد.

۱۵- یزش: عبادت، ستارش.

۱۶- بوی وزوهر: چوب خشک و روغن و بوی خوش از فدیه‌های وده که با اش منار می‌شده و انجام آن کار نیک شمرده می‌شده است. زوهر بمعنی آب مقدس است.

۱۷- اهروب: بالک، پرهیزگار، مقدس.

۱۸- کونمرز: لواط.

ایزدان را . گرسنگی ، سیچ^{۱۹} ، تشنگی ، زرمانی^{۲۰} ، بیماری ، نشتی^{۲۱} ، زشتی ، ستهمکیه^{۲۲} ، خستران^{۲۳} و دیگر همه اناکی^{۲۴} که اندر جهان[است] بیشتر ، از کونمرز بود .

(۴) پیدا[ست] که چون همه خستر^{۲۵} اندرجهان - باندازه بالای کوه - بمیرند همه زهر ، گندی و ریمنی به آن جای آید . گند به اورمزد و بهشت نرسد .

(۵) چون مردم کونمرز کنند ، گند از کونمرز تابه‌پتیاره‌مندی^{۲۶} شود .

(۶) ایدون همچون که امروز بیشترین بدی از کونمرز[است] ایدون

تا سوشیانس^{۲۷} آید همه مردم خویتودات کنند و همه دروج^{۲۸} به‌افدی^{۲۹} و نیروی خویتودات نابود شوند .

(۱) این نیز پیدا[ست] که مردی خویتودات [خواهد کند] یکی با مادر و یکی با جوانترین دختر ، آنکه با مادر [کند] بر^{۲۹} [است] یا [آنکه با]

پروردگار علوم انسانی و مطالعات فرهنگی پرکال جامع علوم انسانی

۱۹- سیچ : نابودی .

۲۰- زرمانی : پیری .

۲۱- نشتی : پلیدی .

۲۲- ستهمکیه : خشمگینی .

۲۳- خستر : جانور موذی .

۲۴- اناکی : بدی ، زشتی .

۲۵- پتیاره‌مندی : آزردگی .

۲۶- سوشیانس : آخرین موعود در آئین زرده‌شی .

۲۷- دروج : دیو دروغ ، در اینجا تمام دیوان و بدکاران اراده شده‌است .

۲۸- ا福德ی : شگفتی .

۲۹- بر : بالاتر ، برتر .

- دیگر ردان^{۳۰} این را چه [حکم است پاسخ:] آنکه از تن باید نزدیکتر .
- (۱) چه پیدا[ست] که اهرمن گجسته^{۳۱} چون باخویشتن کونمرز کرد او را گرانتر بود که [با] دیوان کرد .
- (۲) و آنکه با دختر [کند] بر [است بر] آن دیگر رد که باخواهر کرده است و آنگاه اورا ننگی از جوانترین نبود .
- (۳) دختر را که مادر زاد پدر با او چگونه کند؟ [پاسخ] چون از گادن خویش اورا بزاده است با او چنان بود زیرا اورا برادر نبود .
- (۴) خواهر ، برادر چون هم پدرند و مادرشان جدا[ست] چنان باشد و چون هم مادرند و پدرشان جدا[ست] چنان بود .
- (۵) مردی چون ناخویشکارانه^{۳۲} دختری از زن دیگران زاده است چون آن هنگام بهزندگی گرفت ، اورا دستور چیست و اورا کرفه^۱ خویتداست چون بود؟ با چنین پیمان شکنی چون بهزهдан بود همچون خویتداست .
- (۶) روان برنایان که تا ۷ سال بعمرند آن روان بخورشید پایه^{۳۳} است چون پدر اهروب^{۱۷} [باشد] یا پدر بهشت [شود] و چون پدر دروند^{۳۴} ، مادر اهروب [باشد] با مادر بهشت شود ؛ چون پدر ، مادر هردو دروند با پدر و مادر بدوزخ شود ^{بایل جامع علوم اسلامی}
- (۷) بود که دستور چنین گفت که چون آتشی به نام او بچیند ، خسته^{۳۵}

۳۰ - ردان : سروزان . مفهوم چنین بنظر میرسد که ثواب با مادر بهتر است زیرا اینکار با مادر سخت تر و درنتیجه مایه نوابست .

۳۱ - گجسته : ملعون ، بدکار .

۳۲ - ناخویشکارانه : از روی سهل انکاری یا وظیفه ناشناسی .

۳۳ - خورشید پایه : سومین پایه بهشت .

۳۴ - دروند : بدکار .

برای روان او بکشند روان او از مادر و پدر جدا بود و بدو زخ نشد .
 (۹) بود که دستور گفت که او کار و کرفه خویش را بود ، چه از
 اوستا پیدا [ست] که اورمزد آن دشارم^{۳۵} که پدر ، فرزند را پرورد اورا
 چنان داد که تا هفت سالگی روان با پدر و مادر [است] و روان بُرنا [مانند]
 آنست که در [زهدان]^{۳۶} بود .

* * *

(۱) خویتودات چنان افده^{۱۳} که جم را پیدا [ست] که چون فر^{۳۶} خدائی
 از او بشده بود با یمی^{۳۷} خواهرش ، از انجمن مردمان دهک ، دیوان ، پریان
 گریخت و به دریای زره^{۳۸} شد .

(۲) و ایشان اورا در دوزخ خواستند ، ندیدند ، اورا در بین مردمان
 آب ، زمین و گوسبند و اندر گیاه ، اندر کوه و اندر روستای کسان خواستند
 اورا ندیدند .

(۳) پس اهریمن در آید^{۳۹} که چنین اندیشم که جم اندر دریای زره
 همی رفت .

(۴) و دیو و پری در ایستادند که ما شویم و جم خواهیم .

۳۵ - دشارم : عشق ، علاقه ، محبت . زهدان : رحیم .

۳۶ - فر : موهبتی است خدایی که بهر که بخشیده شود از همگان برتر و والتر شود .

۳۷ - یمی : نام خواهر جمشید .

۳۸ - زره : در نوشه های پهلوی و اوستایی بمعنی دریاست ، امروزه آنکه در جنوب
 افغانستان بنام گودی زره وجود دارد . نکاه کنید به بسته های پورداود ج ۲/۲۹۲ در فرهنگ های
 فارسی «زره» نام ولایتی از سیستان آمده و دریای زره دریای سیستان است .

۳۹ - در آیدن : گفتن ، برای موجودات اهریمنی .

- (۵) و دوبار یدند^{۴۰} و شدند ، و چون به آن دریا آمدند که جم [در آن]
بود آب آن دریا تیره بود ، جم گفت که شما که هستید .
- (۶) ایشان گفتند که ما آن هستیم همچنان تو ، همچنانکه تو از دست
دیوان گریخته‌ای ما نیز از دیوان بگریخته‌ایم یکی دیگری را بویم .
- (۷) و تو این خواهر به زنی بمن ده تا من نیز این بتو دهم .
- (۸) و جم برای آنکه ، او دیو از مردم نشناخت ، او پری را زن
خویش کرد و خواهر به زنی به دیو داد .
- (۹) و از جم و آن پری ، خرس ، کپی^{۴۱} گندرب^{۴۲} گوشبر(؟) زاده
[شد] . و از یمی و آن دیو کشف^{۴۳} گزبه^{۴۴} گونج^{۴۵} ، وک^{۴۶} و دیوک^{۴۷} و دیگر
نیز بسیار خسته^{۴۸} زادند و یعنی که آن دیورا بد دیده بود از او . . . باید
خواستن .
- (۱۰) و روزی که جم و آن دیو رمی خورد بودند او^{۴۹} جای و بستر
خویش [را] با آن پری پوهرید^{۴۱} ، چون جم آهله میست بود با بی‌میلی با
پوهر
کاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
- ۴۰— دوبار یدن ، دوبارستن نال رفتن نال دوایدند برای این موجودات اهریمنی .
- ۴۱— کپی : میمون .
- ۴۲— گندرب : خردشی ، گورخر .
- ۴۳— کشف : لاکپشت .
- ۴۴— گونج : قوش ، باز .
- ۴۵— وک : وزغ ، قورباشه .
- ۴۶— دیوک : شبشه ، در فرهنگهای فارسی دیوک هم بمعنی زلو و هم بمعنی جانوری که
جو ب عمارت و پشمینه را میخورد معنی شده است .
- ۴۷— یعنی : یعنی خواهر جستید .
- ۴۸— گوهریدن : عوض کردن .

یمی که خواهرش بود بخفت و کرفه خویتودات برای او دادستان^{۴۹} آمد بسیار دیو بشکستند و مردند و ایشان به خواری بدو بارستند^{۵۰}، و باز بدوزخ افتادند.

* * *

(۱) این نیز از اوستا پیدا[ست] که زردشت از اورمزد پرسید که [از] بسیار مینش^{۵۱} بسیار گفتار ، بسیار کردار اگر گفتی تو که اورمزدی چه باید اندیشیدن ، گفتن و کردن ، واژه‌مه مینش ، گفتار و کردار چه به[است] و چون اندیشی ، گویی ، کنی ؟

(۲) اورمزد گفت که بسیار مینش ، گویش ، بسیار کنش ، فرار گفته‌ام زردشت ، از آن [همه] مینش ، گویش ، کنش [که] باید مینیتمن ، گفتن ، کردن آن به و پشوم^{۵۲} ، خویتودات کردن[است].

(۳) چه پیدا[ست] که فرتوم^{۵۳} بار چون او به زردیک شود یکهزار دیو بمیرند و دوهزار جادو و پری ، چون دوبار به زردیک شود دوهزار دیو بمیرند ، چهارهزار جادو و پری ، چون سه‌بار به زردیک شود سه‌هزار دیو بمیرند و شش‌هزار جادو و پری ، چون چهار بار به زردیک شود آشکارا اهروب^{۵۴} بود ، مرد و زن .

* * *

۴۹—دادستان : قضاوت ، حکم .

۵۰—مینش از مصدر مینیتمن بمعنی اندیشه کردن .

۵۱—پشوم : عالی تر .

۵۲—فترم : نخست .

۵۳—یعنی مقابله دست دهد .

(۱) این گوید آن پسر به مادر که تن بـه تن گـومـیـزـشـنـی^{۵۴} بهداده مارا بـیـمـی اـز دـوـرـخ نـبـود و گـتـاهـی کـه مـاـکـرـدـهـاـیـم اـز بـن بـشـود مـارـا جـایـنـیـک و بـایـسـتـه خـوـیـش بـاـشـد . اوـرـمـزـد سـتـایـم ، اـهـرـمـن آـزـار دـهـم . اـین گـوـید بـرـادـر بـه آـنـپـسـر بـهـاـهـرـاـیـی^{۵۵} گـوـید ، بـتو دـهـم تـن گـومـیـزـشـنـی . هـمـچـنـان گـوـید ، اـین [را] پـدر بـهـدـخـتر و گـوـید دـخـتر بـهـآـنـپـدر و گـوـید ، بـرـادـر بـهـخـواـهـر و گـوـید خـواـهـر بـهـبـرـادـر هـمـچـنـان کـه نـوـشـتـم .

(۲) از آن کـنـش خـوـیـشـدـات ، دـیـوـان زـدـه و آـزـرـدـه چـنـان باـشـنـد و چـون پـس اـز اـیـشـان مـرـد و زـنـی جـادـو پـاشـنـد یـکـهـزـارـپـاه و سـتـور نـادـادـانـه کـشـنـد ، زـور در دـیـوـان دـهـنـد دـیـوـان آـن زـنـش و آـزـار رـا کـه اـز خـوـیـتـوـدـات بـودـهـاـسـت بـرـایـشـان آـسـپـان نـبـود و اـیـشـان نـگـرـونـد ، کـه رـوـان آـنـکـه [از] یـزـدـانـسـت بـمـا رـسـد .

(۱) کـسـی کـه لـکـسـلـخـوـیـتـوـدـات بـهـزـنـی دـارـد چـنـان بـود کـه او یـكـسـوم هـمـه اـین جـهـان رـا با آـب یـا گـیـاه و یـا یـورـتـاـک^{۵۶} بـهـمـرـد اـهـرـوـب^{۱۷} دـادـهـاـسـت . و چـون دـوـسـال بـهـزـنـی دـارـد هـمـچـوـن کـه دـوـسـوم با آـب ، گـیـاه ، غـلـه بـهـآـنـمـرـد اـهـرـوـب دـادـهـاـسـت .

(۲) چـون سـه سـال بـهـزـنـی دـارـد چـنـانـسـت کـه هـمـه اـین جـهـان با آـب یـا گـیـاه بـاـهـرـچـیـز اـیـزـد پـاـک ، بـهـمـرـد اـهـرـوـب دـادـهـاـسـت .

(۳) چـون او چـهـارـسـال بـهـزـنـی دـارـد ، او یـشـت^۳ کـرـدـهـاـسـت و رـوـان او

۵۴. تن گـومـیـزـشـنـی : مقـارـبـت ، عمل فـزـدـیـکـی .

۵۵. اـهـرـاـیـی : پـاـکـی ، تـقـدـس ، اـز روـی خـلـوـص .

۵۶. یـورـتـاـک : غـلـه .

آشکارا به گرو تمان^{۵۷} شود و به بیشتر نشود.

* * *

(۱) زردشت از اورمزد پرسید اینکه مرد خویتودات که او بیشتر کرده است ویزشی^{۵۸} داده، اورا کرفه^۱ چگونه بود، و ناخویتودات داده را چه آیین بود.

(۲) اورمزد گفت، همچنان که یکصد مرد ناخویتودات داده است^{۵۹}.

(۳) زردشت این نیز پرسید از اورمزد که مرد خویتودات آفرین

کنند، چگونه بود.

(۴) گفت که همچون که یکصد مرد ناخویتودات آفرین کنند.

* * *

(۱) و این نیز پرسید که آنها که بیاری گیرند و آنها را به خویتودات اندازه کنند و دریابند و گویند که ایشان خویتودات کنند، کرفه چگونه بود؟^{۶۰}

(۲) اورمزد گفت که همچون که یکصد هیربد^{۶۱}، که هر هیربدی را

رشویشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
رئال حامی علوم انسانی

بود.^{۶۲} گرو تمان: گرو تمان، عرش اعلی، آخرین طبقه بیشتر.

— یزشی: قربانی.

— یعنی ثواب کار کسی که بیشتر کرده و قربانی داده و خویتوکدس کرده برابر با صد مرد است که خویتوکدس نکرده.

— آفرین: نماز و دعا هایی بوده که زردشتیان در موقع سال می خوانده اند. مفهوم

چنین بنظر می رسد که آفرین مرد خویتودات برابر با صد مرد ناخویتودات است.

— مفهوم چنین است: کسانی که دیگران را تشویق می کنند که خویتودات کنند

ثوابشان برابر چیست؟

— یکی از طبقات روحانی که بیشتر کار آموخت را بعمله داشته است.

یکصد هاوشت^{۶۳} است و اورا به خورش و بستر زمستان دارد، اورا کرفه بود.

* * *

- (۱) زردشت این نیز پرسید از اورمزد که ایشان که مرد را از خویتودات کردن بازدارند و گفتن اینکه خویتودات نکنید ایشان را گناه چه؟
 (۲) یعنی، جای آن دوزخ.

* * *

- (۱) جایی پیداست که از دانایان دانادر، از فرارونان^{۶۴} فرارونتر کسی [است] که دیوان را بهاندیشه، گفتار، کردار پادشا^{۶۵} ترند، اهرمن، دیوان به تن آنکس پادشاهترند که خویتودات ازو گشته است^{۶۶}.

* * *

- (۱) از دین پیداست که: چونکه زردشت از پیش اورمزد خدا بیامد اندر جهان جایی که آمد این گفت که دین ستأید، خویتودات کنید.
 (۲) و گویم از به دین^{۶۷} ناخویشکاران^{۶۸}، بداین ایشان به شگفتی این گفته که چیزی که مرا بهداد خویتودات نکرد.
 (۳) این چیرگی گناه^{۶۹} را به پیشوم^{۷۰} هر چیز [بود] و چنین گوید که همچنان باید کردن.

۶۳- هاوشت: شاگرد، امت، پیرو.

۶۴- فرارونان: نیکان، درستکاران.

۶۵- پادشا: مسلط، قادر.

۶۶- یعنی رو گردانیده است.

۶۷- ناخویشکاران: سهل انگاران، وظیفه ناشناسان.

۶۸- گناه: اهریمن. مفهوم چنین بنتظر میرسد: چیرگی ناخویشکاران برای اهریمن

بهترین چیز است.

(۴) از این نیز پیدا [ست] که به همه ایزد گروشان، دینداران [نکردن]
آنرا گرانترین گناه گفته است.

* * *

(۱) این نیز از دین پیداست که اورمزد به زردشت گفت که سخت کار
کرفه کنید. زردشت گفت که کدام کار کرفه پیش گیرم.

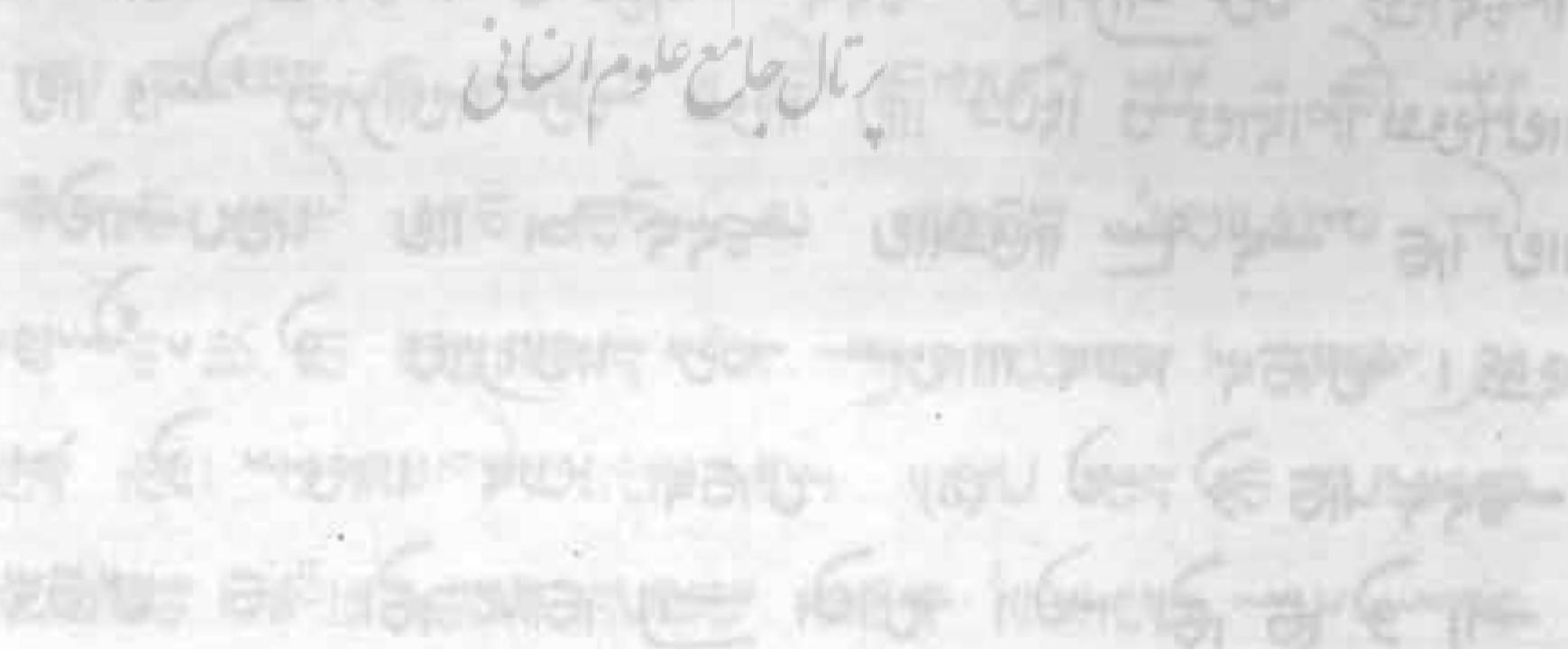
(۲) اورمزد گفت که خویتودات، چه از همه، آن کار کرفه پیشه کردن
[به است] چه به ا福德می^{۶۹} به خویتودات آیند که هر که بجهان [است] به آن
دین دست یابد.

* * *

(۱) این نیز از دین پیداست که زردشت به اورمزد گفت که من را بد
بنظر رسد و شکفت بچشم، که در میان مردم خویتودات چگونه روایتنم.

(۲) اورمزد گفت که من [را] نیز چنان بچشم [بود] همچون تو، برای
این که از هر چیز بشوم، اگر تند و سخت بنظر نرسد.

(۳) به خویتودات کردن کوشای باشید و دیگران را نیز کوشای کنید.

متن یه‌لوی

(1) Thus all : P. پادا ش ; better இஷ-பால . (2) Cf., with this passage, Pah. Vd. 3 § 42 commentary. (3) Thus J ; BK, MR₁ பாக . (4) J om. (5) MR₁ om. (6) cf. P. பிடு = straight. (7) Thus J ; BK, MR₁ கெவு . (8) Thus J : BK, MR₁ மேவு . (9) MR₁ ஸுங் . (10) J சு . (11) Thus all, for சு .

(1) MR₁ ۶ . (2) MR₁ om ; BK writes it above the line. (3) BK, J
۱۰۶۲۷ . (4) P نوشیدن ; نوشیدن = sweet, pleasant. (5) J ۶ with ۸۵
written above, (6) BK, MR₁ add ۴ . (7) MR₁ ۱۰۱۰۳ .

אֶלְעָזָר וְאַבְרָהָם קָרְבָּן וְאֶלְעָזָר
וְאֶלְעָזָר וְאֶלְעָזָר וְאֶלְעָזָר

'କାର୍ଯ୍ୟମୁକ୍ତ ହେଉଥିଲୁ ॥ ୨୭ । ଶାଶ୍ଵତ ଦେଖିଲୁ 'ଦେଖିଲୁ । (1)
 ରସର କିମ୍ବା ରୀତିରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା । ପରିମାଣରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ।
 କିମ୍ବା କିମ୍ବା । (2) କିମ୍ବା କିମ୍ବା । କିମ୍ବା କିମ୍ବା ।
 କିମ୍ବା କିମ୍ବା । (3) କିମ୍ବା କିମ୍ବା । କିମ୍ବା କିମ୍ବା ।
 କିମ୍ବା କିମ୍ବା । କିମ୍ବା କିମ୍ବା । (4) କିମ୍ବା କିମ୍ବା ।
 କିମ୍ବା କିମ୍ବା । (5) କିମ୍ବା କିମ୍ବା । କିମ୍ବା କିମ୍ବା ।

(1) J ^{କୁଣ୍ଡ} . (2) Thus J ; BK, MR₁ ^{କୁଣ୍ଡ} . (3) MR₁ ^{କୁଣ୍ଡ} .

(4) J adds .. (5) 'thus all, for ଶ୍ରୀମଦ୍ . (6) Thus BK, MR₁; J ଶ୍ରୀମଦ୍ : for ଶ୍ରୀମଦ୍ . (7) J -ସି . (8) MR₁ ଶ୍ରୀମଦ୍ବାତ୍ରୀ . (9) J om. (10) BK, MR₁ ଶ୍ରୀମଦ୍ବାତ୍ରୀ .

(1) Thus BK; MR₁ ئىچىلىك; J ئەدىرىسى: for دەنەن. (2) J oīn.
 (3) J ئىچىلىك (4) BK و سەن. (5) J ئەنىلىك. (6) Cf., with this passage,
 Dādistān-i Dīnīk, Chs. 73, 74, (S.B.E. Vol. XVIII, pp. 220-221). (7) Thus all, for
ئەنەن

(1) MR₁, J om. (2) BK, MR₁ 'וְעַזְבֵּן' (3) J om. (4) Thus, MR₁; BK 'וְעַזְבֵּן'; J 'וְעַזְבֵּן'. (5) Thus all. (6) J 'וְעַזְבֵּן'. (7) J 'וְעַזְבֵּן'. (8) MR₁ 'וְעַזְבֵּן'. (9) Thus all: better omit. (10) MR₁ 'וְעַזְבֵּן'. (11) MR₁ 'וְעַזְבֵּן'. (12) J om. (13) Thus BK; MR₁, J 'וְעַזְבֵּן': for 'וְעַזְבֵּן'. (14)

(1) MR1 adds . . . (2) J 10 . . . (3) Thus all, for ~~g-w-n~~^{g-w-n} . . . (4) BK
MR1 add . . . (5) J om.

- (1) J شَوْقٌ (2) The verb is in the singular, instead of being in the plural.
 (3) P. زَبَرَةٌ — زَبَرٌ = turbid, dark. (4) Thus all, for σ . (5) J قَعْدَةٌ .
 (6) MR₁ om. (7) P. خَرْسٌ = a bear. (8) P. كَبِيٰ = a monkey.
 (9) P. رُكَّاصٌ = a dwarf; a wild ass. (10) P. كَشْفٌ = a tortoise. (11) P.
 كَرْبَهٌ = a cat. (12) P. كَوْزَجٌ = a hawk. (13) P. دَكَّ—دَكَّ = a frog. (14) P.
 دَيْكَ = a weevil.

(1) J १६ with २६ written above. (2) Thus all. for -८६. (3) BK, MR₁
add १. (4) P. **વાયર્જક** = to exchange. (5) J १०११८५. (6) MR₁ om.
(7) MR₁ १८६. With this passage, cf. Bundahishn, Ch. 23. (8) Written in BK
above the line by a later hand. (9) J adds १. (10) J १९८६.

ଶୁଣୁ କାହାର ପାଦରେ ନାହିଁ । ଏହାର ମଧ୍ୟରେ
କାହାର ପାଦରେ ନାହିଁ । ଏହାର ମଧ୍ୟରେ

3

କୁଳାଲ କରିବାକୁ ହାତ ଦିଲା । ॥୧୨ ॥
କରିବାକୁ ହାତ ଦିଲା । ॥୧୩ ॥
କରିବାକୁ ହାତ ଦିଲା । ॥୧୪ ॥
କରିବାକୁ ହାତ ଦିଲା । ॥୧୫ ॥
କରିବାକୁ ହାତ ଦିଲା । ॥୧୬ ॥
କରିବାକୁ ହାତ ଦିଲା । ॥୧୭ ॥
କରିବାକୁ ହାତ ଦିଲା । ॥୧୮ ॥
କରିବାକୁ ହାତ ଦିଲା । ॥୧୯ ॥
କରିବାକୁ ହାତ ଦିଲା । ॥୨୦ ॥

(1) Thus J; BK. MR₁ ፲፭ . (2) Thus all: better omit. (3) Thus all, for
የጊዜና . (4) J om^c (5) J የጊዜና .

سکوا لانگ دلیل اکا ۱۹۷۰ء کے عہد اس سکوا

8

.. [‘]ଗାନ୍ଧୀ । କାଳୀ କାମିକାରୀ କାମିକାରୀ । କାମିକାରୀ କାମିକାରୀ ।
 (1) କାମିକାରୀ କାମିକାରୀ କାମିକାରୀ । କାମିକାରୀ କାମିକାରୀ । କାମିକାରୀ ।
 (2) କାମିକାରୀ କାମିକାରୀ । କାମିକାରୀ କାମିକାରୀ । କାମିକାରୀ ।
 (3) କାମିକାରୀ । କାମିକାରୀ । କାମିକାରୀ । କାମିକାରୀ । କାମିକାରୀ ।
 (4) କାମିକାରୀ । କାମିକାରୀ । କାମିକାରୀ । କାମିକାରୀ । କାମିକାରୀ ।

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

କୁଳାଲ ପାତାଳ ପାତାଳ ପାତାଳ ପାତାଳ ପାତାଳ (1)
 ପାତାଳ ପାତାଳ ପାତାଳ ପାତାଳ ପାତାଳ ପାତାଳ ପାତାଳ
 ପାତାଳ ପାତାଳ ପାତାଳ ପାତାଳ ପାତାଳ ପାତାଳ ପାତାଳ (2)

3

କାମୋଦ୍ରି' ଧୂତିନ୍ଦ୍ର କା ମୁହୂର୍ତ୍ତା ସାହୁ (1)
କାମୋଦ୍ରି ଧୂତିନ୍ଦ୍ର କାମୋଦ୍ରି କାମୋଦ୍ରି
କାମୋଦ୍ରି ଧୂତିନ୍ଦ୍ର କାମୋଦ୍ରି କାମୋଦ୍ରି
କାମୋଦ୍ରି ଧୂତିନ୍ଦ୍ର କାମୋଦ୍ରି କାମୋଦ୍ରି

88

(1) ၁၄၂ ၁၄၃ ၁၄၄ ၁၄၅ ၁၄၆ ၁၄၇ ၁၄၈ ၁၄၉ ၁၄၁၀ ၁၄၁၁
 (2) ၁၄၁၂ ၁၄၁၃ ၁၄၁၄ ၁၄၁၅ ၁၄၁၆ ၁၄၁၇ ၁၄၁၈ ၁၄၁၉ ၁၄၁၁၀ ၁၄၁၁၁
 (3) ၁၄၁၁၁ ၁၄၁၁၂ ၁၄၁၁၃ ၁၄၁၁၄ ၁၄၁၁၅ ၁၄၁၁၆ ၁၄၁၁၇ ၁၄၁၁၈ ၁၄၁၁၉
 (4) ၁၄၁၁၉ ၁၄၁၂၀ ၁၄၁၂၁ ၁၄၁၂၂ ၁၄၁၂၃ ၁၄၁၂၄ ၁၄၁၂၅ ၁၄၁၂၆ ၁၄၁၂၇

(1) J om. (2) Thus MR₁, J; BK יְהִי־מַלְאָכֵךְ . (3) J יְהִי with יְהִי written above. (4) J יְהִי־מַלְאָכֵךְ .

لَوْلَا كُنَّا مُلْكِيَّا لَمْ نَرَهُ لَكُنَّا مُلْكِيَّا لَمْ نَرَهُ
لَوْلَا كُنَّا مُلْكِيَّا لَمْ نَرَهُ لَكُنَّا مُلْكِيَّا لَمْ نَرَهُ

8

8

(1) J હાજરીની . (2) J adds િ . (3) J કોઈસું . (4) J હાલમાર્યું . (5) J કોઈસું નાથી હાજરીની for એ જોવા શકે.